

Konkurs lõppes

TPI ÜLIÖPILASTE 1972/73. O.-A.
TÄPPISTEADUSALASTE REFERATIIVSETE
TEADUSLIKE TÖÖDE
KONKURSI TULEMUSTEST.

Konkursile laekus 75 referatiivset tööd — sealhulgas füüsika alalt 6, keemia alalt 4, matemaatika alalt 19, teoreetilise mehaanika alalt 12 ja tugevusõpetuse alalt 34 tööd.

- I preemia á 50 rbl.**
1. Tööle teemal «Mass, kaal ja kaalutus», märgusõna «Эврика». Autor Sergei Sungalovski (LT-47).
 2. «Tugevusõpetuse ja ehitusmehaanika ajalugu», märgusõna «Euler». Autor Ants Kipper (LS-61).
 3. «Pariisi Polütehniline kool», märgusõna «Max». Autor Peeter Puusta (EV-61).
 5. «Elektronide sekundaarne emissioon ja tema võimalike rakendusi», märgusõna «XYZ». Autor Lidia Gorbunova (KA-47).
 6. «Koperniku panus kaasaegsesse mehaanikasse», märgusõna «Annus Copernici». Autor Ants Kipper (LS-61).
 7. «Hõõre masinates», märgusõna «Sirel». Autorid Sirje Hinno ja Helle Namsing (MM-42).

- II preemia á 35 rbl.**
1. «Elektronide sekundaarne emissioon ja tema võimalike rakendusi», märgusõna «2 × 2 = 5». Autor Galina Eidelnant (KA-47).
 2. «Teist järku võrrandite lahendamine täisarvudes», märgusõna «Монах Кока». Autor Nikolai Zenebitš (AL-27).
 3. «Variatsiooniprintsiibid mehaanikas», märgusõna «Oscar». Autor Enn Urgas (LT-41).
 4. «Mis teeb materjali tugevaks», märgusõna «Получесть». Autor Valeri Pavlov (EE-67).
 5. «Materjalide vastupidavus XIX saj. alguses», märgusõna «Альфа». Autor Aleksei Telehov (EE-67).
 8. «Mitme muutuja funktsioonide interpoleerimine», märgusõna «Триумвират». Autor Viktor Sarap (AK-21).
 9. «Teist järku võrrandite lahendamine täisarvudes», märgusõna «Paradoks». Autorid Galina Maslikova ja Larissa Sazonova (E-27).
 10. «Tensorid», märgusõna «Пепечек». Autor Sergei Sungalovski (LT-47).
 11. «Mis on affiinne geomeetria», märgusõna «Teku». Autor Aarne Leisalu (AJ-41).
 12. «Teist järku võrrandite lahendamine täisarvudes», märgusõna «Ландыш». Autor Vadim Igiatjev (AJ-27).
 13. «Fluor», märgusõna «Freo». Autor Kaarel Siirde (KA-41).
 14. «Anorgaanilised kompleksühendid», märgusõna «Kevad». Autor Sirli Saveli (KA-41).
 15. «Korrosiooni kaitse», märgusõna «?». Autor Ludmilla Nadeikina (KA-47).

- III preemia á 25 rbl.**
1. «Eksperimentaalsed meetodid tugevusõpetuses», märgusõna «PBC». Autor Vitali Põbalkin (EE-68).
 2. «Mis teeb materjali tugevaks», märgusõna «Дислокация». Autor Eduard Tsubert (EE-67).
 3. «Eksperimentaalse uurimise üldised alused ja põhilised meetodid», märgusõna «Tajur». Autor Kaupo Kivisild (ET-61).
 4. «Tuumaenergia saamine ja kasutamine», märgusõna «Spin». Autor Boriss Samolevski (LE-41).

Ära märgiti 20 konkursile esitatud tööd.

Rektori käskkirja (nr. 259 k, 27. aprillist k. a.) põhjal märgiti ära ehitusmehaanika kateedri (kateedri juhataja dots. E. Jõgi, konkursi peakomisjoni liige dots. U. Raukas) ja matemaatika kateedri (kateedri juhataja prof. L. Ainola, konkursi peakomisjoni liige dots. M. Levin) head organisatsioonilist tööd konkursi läbiviimisel.

Veel kord metoodikatööst meil

Käesoleva aasta 23. märtsil avaldas «Tallinna Polütehnik» TPI metoodikanõukogu aseesimehe K. Alliku artikkel: «Metoodikatööst meil». Artiklis vaadatakse TPI-s tehtavat pedagoogika-alast uurimistööd.

Autori sõnade kohaselt on omaette probleemiks kehalise kasvatus kateedri metoodiliste tööde liigitamine ja hindamine. Artiklis öeldakse: «... kateeder on teadmata põhjustel välja mõelnud rea probleeme ja teemasid, mis TPI teaduslikku tööd reglementeerivates dokumentides ei eksisteeri... mis paneb kohati kahtlema teadusliku töö planeerimisele lähenevise tõsiduses.»

Kõne all oleva artikli alguses viitab K. Allik aastale 1971, mil kõrgema kooli pedagoogikalaane uurimistöö võeti instituudiva uurimistöö plaani. Tegelikult aga juba 1951. aastast alates tegelesid kehalise kasvatus kateedri õppejõud vastavalt omaerialale metoodiliste uurimistöödega. Alates 1961/62. õppeaastast võttis TU sektor need tööd oma arvele.

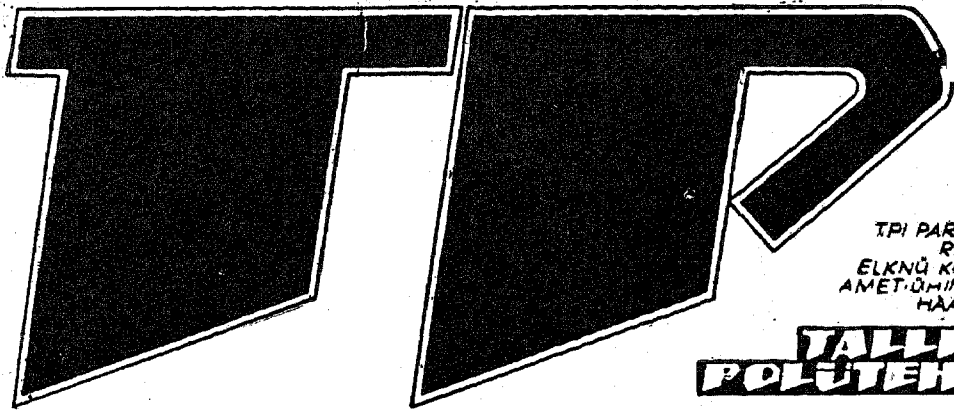
Lõpetatud tööd avaldati ke-

hakultuuri- ja spordialases kirjanduses või esitati 46-l korral senipeetud 15-l vabariiklikul, aga ka teistel kehakultuuri-alastel teaduslik-metoodilistel konverentsidel. Kahes tööst on välja kujunenud õppejõudude V. Topaasia ja O. Kulderknupu dissertatsioonid pedagoogikakandidaadi kraadi taotlemiseks. Kraadid omistati neile vastavalt 1972. a. ja 1973. a.

Käesoleval ajal uuritakse kateedri õppejõudude poolt probleemistikku kooskõlas NSV Liidu Kõrgema ja Keskerihariduse Ministeeriumi käskkirjaga nr. 600, 1. septembrist 1970. a. ja NSV Liidu Kehakultuuri- ja Spordikomitee määrusega nr. 7, 29. juulist 1970. a.

Kuna ka TPI Nõukogu otsuses nr. 6, 23. novembrist 1971. a. «TPI teadusliku uurimistöö põhitemaatika ja teemajuhendajate kinnitamine» puuduvad vastavad sätted teistsiti teotsemise nõudmiseks, siis täitis kateeder kõrvalekaldumatult ministeeriumi ja spordikomitee poolt seniajani välja antud, kateedri spetsifikat arvestavaid

KÕIGI MAADE PROLETAARLASED, ÜHINEGE!

TPI PARTEIKOMITEE
REKTORAADI
ELKNÜ KOMITEE JA
AMETIÜHINGUKOMITEE
HAALEKANDJA

TALLINNA
POLÜTEHNİK

Nr. 16 (710)

Reedel, 18. mail 1973

XXV AASTAKÄIK

Üliõpilane ja ühiskonnateadused

Teaduslikul maailmavaatel on mitmeid külgi ja kante. Põhilisi neist õpitakse instituudis, eeskätt üldteoreetilistes ainetes ja ühiskonnateadustes.

Alljärgnevalt mõningatest viimaste aastate kokkuvõtetest teadusliku ateismi osas, mis on saanud tagasiside korras ja mida filosoofia kateeder lubas asjaosalistele, s. o. praegustele I ja II kursuse üliõpilastele tutvustada.

TUDENG arvab ATEISMIST...

...hoopis isemoodi enne ja teistmoodi pärast kursuse kuulamist. Enne arvas vaid 37,2% küsitlenuist, et ateismi üldse on vaja õppida, pärast loenguid oli samal arvamusel olijaid juba 76,0%.

Kursuse algul jäi kolmandik kuni pool üliõpilastest mitu peamist vastust võlgu, sest

enne kui otsustada, on vaja teada.

Just teadmisi jäi algul kõvasti vajaka, kuigi enam kui 97,5% tudengeid end mitteusklikeks kuulutasid (ülejänuist suur osa ei vastanud). Religiooni peeti peaaegu et rumaluseks ja ateismi primitiivseks jumalalagamiseks, mille vajadust kolmandik üldsegi eitas, kuna usklike on jäänud väheseks ning käegakatsuvat kahju nad ei tee; religiooni ideoloogilist kahjulikkust aga ei mõistetud. Ateistlikust kirjandusest loetud mäletas vaid 26,4% (1971/72. õ.-a. 29,0), 2/3 ei mäletanud midagi või polnud lugenud. Sellest siis pealiskaudne ettekujutus ateismist, nagu oleks seda vaja vaid uskliku ümberkasvatamiseks, ja poolte tudengite täielik ükskõiksus ateismiküsimuste vastu.

Eelarvamuste ja ükskõiksuse vastu

oli parimaks rohuks kaasaegne teaduslik ateismikäsitus, mis näitas, et peale religiooni kriitika on ateismis ka positiivne, elujaatav ja konstruktiivne sisu. Ateism on marksistliku maailmavaate üks aspekt, mil-

leta teaduslik maailmakäsitus pole tervik ja milles religiooni kriitika on vaid vahend õigete teadmiste ja kommunistliku ellusuhtumise kujundamisel. Milline on inimese koht maailmas, ta elu mõte ja elu väärtused, teaduse ja kõlbluse maailmavaatelised probleemid? Need filosoofilised küsimused esitab endale igaüks — kes varem, kes hiljem. Ateismikursus aitas leida neile õiget vastust. «Ateismi loengutest leidsin vastuse mitmele eluküsimusele», kirjutas 21-aastane tudeng. «Meeldis see, et loengutes käsitleti aktuaalseid küsimusi, mis mind ennast erutasid, kuid millele ma kusagilt ei olnud leidnud vastust» (energeetikaüliõpilane). «Loeng andis uusi teadmisi, millest varem polnud keegi rääkinud». (20-aastane neiu majandusteaduskonnast).

Ateismikursuse esimeseks tulemuseks olidki uued, tänapäeva tasemele vastavad teadmised, mille tulemusena hajusid paljud väär- ja eelarvamused. Peaaegu kõigil jäi järele unikaalne ja kes-teab-millal taas tarvisminev konspekt. «Suhteliselt lühikese aja jooksul sain teatava teadmistepagasi, mida tuli juba kasutada kahel korral», kirjutas 19-aastane tulevane ehitaja.

Teiseks selgus, et ateism polegi igav ja eluvõõras aine. «Loeng polnud igav, nagu võis oodata». «Loengud olid väga huvitavad, ei saanud lihtsalt kuulamata jätta», kirjutasid hiljem noormehed-elektrotehni-

kud (18 a.). «Ükski teine loeng pole olnud nii eluline», arvas neiu ehitusest (18 a.). Ükskõiksus asendus huviga. Ta kursusekaaslane kirjutas: «Loengud ateismist olid huvitavad. Oleks neid loetud igavalt ja kuivalt, vaevalt et ma oleksin neil käinud ja mu suhtumine ateismi õppimisse oleks jäänud ükskõikseks».

Kolmandaks oli kursusel väga suur maailmavaateline tähtsus. Laienes silmaring ja süvenes ellusuhtumine. Võib julgesti öelda, et oma tulevase elukutse, ellu- ja töössuhtumise, elu mõtte ja elu väärtuste üle polnud enamik tudengeid varem nii põhjalikult mõelnud, nagu nad seda küsitluste käigus igaüks omaette ja hiljem koos vastuseid analüüsid. Tegid. «Meeldis värvirikas efekanne arvukad elavad näited, samuti elu mõtte, maailmavaate ja teiste taoliste probleemide käsitlemine», ütles 18-aastane elektrotehnikaüliõpilane.

Neljandaks oli kursus mingil määral sissejuhatuseks marksistlikule filosoofiale, andes algteadmisi ja äratades laiemat huvi maailmavaatelistele probleemide vastu üldse. Üle 500 üliõpilase võttis osa ateismiprobleemide teaduslikust uurimisest, 105 töötas läbi ja üldistas andmeid, 21 on leidnud tunnustust UTÜ konkursidel. TPI-sisestest alates ja üliõpilastega lõpetades.

Just filosoofiline, maailmavaateline ainekäsitus teeb ateismikursuse kõrgemas koolis vajalikuks, kujundades kuulajate veendumusi ja varustades neid mõningase metoodikaga tulevaseks tööks, kus nad ise on kasvatajateks.

K. VIMMSAARE

filosoofia kateedri juhataja

(tuleb ju kateedri õppejõududel tegelda 26 distsipliini-erialaga), väga asjalikult ja põhjalikult uurimistööd koordineerivad ja klassifitseerivad käskkirju ja määrusi. Samuti jätkati iga-aastaste aruannete saatmist mõlemale instantsile.

Sm. K. Alliku arvamine, et õppejõudude A. Kreinini, V. Peegli ja J. Dudkini uurimistööd ei oma ühiseid sümptomeid metoodikalaane tööga ja viiksid kateedri uurimistöö äärmiselt killustatuks (25-l tööl 27 täitjat), on tõesti paikapidav siis, kui lähtuda sm. K. Alliku juhendamisel olevast teemast «Õppeainete metoodika». Eel-pool mainitud, samuti kõik teised kateedris tehtavad uurimis-

tööd on aga täielikus kooskõlas ministeeriumi ja spordikomitee poolt esitatud probleemide ja teemadega, hõlmates vastavalt viit ja kolme probleemi.

Nüüdsele kolmepäiksele koordineerimise süsteemile lisandub K. Alliku sõnade kohaselt lähemal ajal juurde neljas lüli — TPI Oppemetoodika Valitsus. Tahaks loota, et ÖMV juurde loodava rakenduslike metoodiliste tööde sektori hinnangud TPI kateedrites tehtavast õppe-metoodilise töö olukorrast kujunevad asjalikult koordineerivateks ja abistavateks.

R. TOOMSALU

kehalise kasvatus kateedri uurimistööde koordineerija

TPI trüki- ja kirjastusosakonna väljaandel ilmus:

L. Schmidt. Elektrokeemilised ahelad. Tallinn, 1973, 400 eks., 156 lk., 28 kop.

A. Ruuvet. Valmistoodang ja selle realiseerimise arvestus. Tallinn, 1973, 800 eks., 68 lk., 15 kop.

Сборник трудов по изучению золь сланца-кукерита VI. TPI Toimetis nr. 335. Tallinn, 1973, 350 eks., 180 lk., 90 kop.

Сборник статей по химии и химической технологии XXXIII. TPI Toimetis nr. 344. Tallinn, 1973, 350 eks., 68 lk., 30 kop.

Suvi ja praktika EÜE-s

KOMMENTAAR ARTIKLI
«SUVI JA PRAKTIKA
EÜE-s»
kohta
(«TP» nr. 14 (708)
27. apr. 1973. a.)

Juhin kõigepealt tähelepanu sellele, et väga põhjalik analüüs, mis kõigiti oleks ka vastuseks Toomas Mendelsoni artiklile, ilmus Tallinna Polütehnikus nr. 30 (444) 14. oktoobril 1966 (H. Remma «Ehitajate suvepraktika ja ehitusmalev»). Selles artiklis esitatud põhiseisukohad on jäänud muutumatuteks (õigemini neid ei saa muuta), artikkel aga vääriks taasavaldamist.

Omalt poolt lisaksin kommentaarina järgmist.

Vastutustundetu on väita, et töö ehitusmalevas asendab nii tööstuspraktikat (juhtimispraktikat) kui ka igasugust õppepraktikat (sealhulgas geodeesia õppepraktikat), ja seda veel kõigil viiel erialal, mida ehitusmalevas õpitakse. EÜE sobib ainult tööstuspraktika ko-

hana ehitajate enamikule ja seda võimalust kasutab teaduskond maksimaalselt. Spetsiaalseid õppepraktikaid ehitusmalevas raames läbi viia ei saa.

Selleks, et ehitusteaduskonna tudeng saaks ehitusmalevas töötada lihtliikmena, on ainult üks võimalus — EÜE peab arvestama kehtivate õppegraafikutega ja võtma ehitajaid tööle pärast õppepraktika sooritamist. Kahe kuu asemel saab meie tudeng malevas töötada siis 5–6 nädalat. Kuid ka see on midagi, ja minu arvates piisav selleks, et hiljem komandörina tegutseda. See on ainuke reaalne lahendus ja seda teed nähtavasti ka käiakse. Ehitusteaduskonna I–II kursuse tudengid võtavad EÜE-st osa igal aastal küllaltki aktiivselt. Nii on käesoleval aastal 5. mai seisuga antud luba EÜE-s lihtliikmena töötamiseks juba 32 üliõpilasele (neist I kursuselt — 9, II-lt — 23). Seejuures ei anna me aga sellist luba igalhele, vaid ainult neile, kes hästi õpivad ja distsipliini austavad.

Lõpetuseks tahan öelda aga nii: tudeng, enne kui sammud ehitusmalevasse sead, mõtle sellele, kuidas eksamid ära teha!

L. JOORITS
ehitusteaduskonna dekaan

EÜE KESKSTAAP TEATAB

Avalduste vastuvõttu EÜE rühmadesse on pikendatud 26. maini.

Kohti on veel ka EÜE Tomski rühmas. Soovijail pöörduda TPI komsomolikomiteesse.

Võimalust veeta malevas üks kuu pakub EUE rühm Tallinna lähedal. Informatsiooni selle kohta saab EÜE keskstaabist.

EI KAHETSE

«Need tipikad, kes on nõuks võtnud sel suvel õpilasmalevasse komandörideks minna, igal juhul sügisel ei kahetse,» arvas energeetika teaduskonna poiss Edgar Jõelet, kes on olnud ühe suve EÜE-s ja kaks õpilasmalevas. Mõõdunud EÜE suvi Vormsis läks tal korda.

«Komandörile tuleb kasuks, kui ta on olnud varem reallikmena malevas,» arvas Edgar Jõelet. «Kas EÜE või EÜM, sel pole tähtsust, sest juhtimisprobleemid on neis mõlemas enam-vähem sarnased. Komandöri ettevõtlikkusest oleneb suuresti rühma nägu ja tema töö tulemused.»

Kuigi soovitakse, et rühma tuumiku komplekteeriks komandör, arvab Edgar, et alati pole see nii tähtis. Tema oma rühma inimesi varem ei tundnud, aga jäi nendega väga rahule. Toredate poisid ja tüdrukud olid. Reallikmena näeb ka paremini juhtide vigu. Ja kui sa ükskord ise nende koha peal (s. t. juht) oled, püüad neid vigu vältida. Malevas saadud kogemused tulevad alati kasuks. Komandöriamet annab tulevikus, kui sa juba noor spetsialist oled, nii vajalikku kindlust.

EÜE-s osalevad meistrite ja komandöride kohtadel harilikult ehitusteaduskonna tudengid. Aga kust saavad teiste teaduskondade üliõpilased juhtimispraktikat? Kas mitte EÜM pole selleks sobiv? Sellepärast võib-ki julgelt soovitada meie elektrotehnikutele, energeetikutele ning mehaanikutele EÜM rühmakomandöri seisust. Edgar peab seda peamiseks põhjuseks, miks ta komandöriks läks. «Ma ei kahetse. Lähaks selgi suvel, aga õppetöö enam ei luba,» lisas ta.

EÜM on kahtlemata üliõpilasmalevale tugevaks baasiks. Mida rohkem häid õpilasmaleva rühmi, seda rohkem on tulevikus ka häid üliõpilasi-ehitusmalevasi. Siis ei juhtu enam nii, nagu mõõdunud suvel

Vormsis, kus õpilasmalevased andsid üliõpilastele silmad ette. Malevlaste töö tulemused sõltuvad suurel määral majandist. Heal järjel olevate majanditega ei ole harilikult lepinguid sõlmitud. Nemad tulevad omadega ise toime. Vormsi rühma tähtsuse ja vajalikkuse üle võib otsustada, kui meenutada, et kohas, kus see rühm töötas, oli ainult üks põllutööline.

Seda enam järjekindlust ja tahet pidi olema komandöril, et üleval hoida rühma meeleolu, sest ega kõik laabunud alati nii, nagu soovitud. Kui keegi kuskil end unustas, oli palju tegemist, et kõike jälle joonde saada. Distipliiniga pead olema ise harjunud ja oskama ka teisi sellega harjutada. Malevaelu kogemused on neil juhtudel alati kasuks.

Teisejärguline pole ka koht, kus oma rühmaga suvel töötad. Edgarile meeldib malevas olla kõige enam just saartel. Seal on loodus kuidagi omapärasem ja kohalike olude tõttu tekib nagu rohkem igasuguseid huvitavaid probleeme. Sellises olukorras aga saad tunnetada kõige paremini oma võimeid ja võimalusi. Ükskord tormi ajal näiteks katkes elektrivool. Energeetikust komandör, siis juba teadis, missuguse nupu peale tuleb vajutada.

Üheks keeruliseks asjaks on rühmade komplekteerimine. Edgar arvab, et kõige parem oleks, kui poisse ja tüdrukuid oleks rühmas võrdne arv. Siis saab paremini töö ära jaotada ja ei ole asjatut üksteise peale lootmist.

«Rühmaga suhtlemiseks ei ole tarvis mingisugust erilist ümberkehastumist,» ütles Edgar ning lisas: «Olin seal täpselt samasugune, kui ma siingi oma kursusekaaslaste hulgas ringi liikudes olen.»

Nii rääkis Edgar malevast.

ASTRA JÜRVTSON
TP-61

„NOORTE SÕPRUSLAUL, nüüd kõla võimsalt sa!“

TPI ja Helsingi Kõrgema Tehnikakooli suhete üheks osaks on informatsiooni vahetus. Hiljuti saabus TPI komsomolikomiteesse pikem kiri sõprusühingu «Soome—Nõukogude Liit» Otaniemi osakonna esimehelt REIJO RINNELT, kes kirja alguses märgib, et ühingu tööd oleks tulus tutvustada meie instituudis ka laiemalt. Alljärgnevalt teemegi seda ajalehe vahendusel.

Aastal 1944 rajati ühing «Soome—Nõukogude Liit», mis on aidanud kaasa meie maade vaheliste majanduslike ja kultuurisuhete süvendamisele seega juba 28 aastat.

Sõjajärgsetel aastatel oli Soome poliitikaelus märgata edasiminekut — see avaldus välispoliitikas eelkõige sõbralike suhete sõlmimises ja arendamises Nõukogude Liiduga. Ühingu «Soome—Nõukogude Liit» on olnud tähelepanuväärne osa selles poliitilises arengus, sest peale sõda polnud Soomes ühtki valitsust, kus ministriteks poleks olnud nimetatud ühingu liikmeid. Soome välispoliitilise suuna rajajad, presidendid Paasikivi ja Kekkonen on mõlemad toimunud ühingu auesimeestena, president Kekkonen on seda praegu. Teisalt näitab ühingu laialdasust seegi, et Soome praeguse parlamendi liikmeid rohkem kui pooled on ühingu liikmed.

Rahuliku koostööteemise poliitika on saanud Soome poliitikaelus juba niivõrd kindla koha, et seda peetakse enesest mõistetavaks. Soome ja Nõukogude Liidu vahelist sõpruse, koostöö ja vastastikuse abistamise lepingut peetakse Soome välispoliitika nurgakiviks.

Teadmised on meie relv, teadmiste vahendamine meie ülesanne.

Toivo Karvonen, kes on toi-

minud ühingu «Soome—Nõukogude Liit» peasekretärina 25 aastat, peab ühingu põhiülesandeks soomlaste seas enamate teadmiste levitamist Nõukogude Liidu kohta. Ta on öelnud: «Vaid teineteise põhjalikust tundmisest võib sündida ja kasvada tõeline sõprus, omavaheine arusaamine, usaldus ja koostöö.»

Sellele organisatsiooni kuaage seasekretäri lausele teepooltest toetubki ühingu põhiline töö. Ühing annab koos telegraafiagentuuriga APN välja ajakirja «Maailma ja Me». Ühingu keskorganisatsioon, ringkonnakomisjonid, piirkonnaorganisatsioonid ja muudugi põhiorganisatsioonid on oma töös keskendunud teadmiste levitamisele naabermaa ühiskonnasüsteemi, majandusliku tegevuse ja rahva elu kohta.

Ühingu «Soome—Nõukogude Liit» tegevuse kõige nähtavam osa on üle-soomelised kultuuriringreisid, mis haaravad üha rohkem tavalisi inimesi, inimesi, kes oma vähese ühiskondliku aktiivsuse tõttu muudu ei saakski tutvuda nõukogude eluga.

Mõõdunud, 1972. aastal peeti Nõukogude Liidu sõpruskuud Soomes ajavahemikul 7. 11—6. 12.

Soomes esimesid paljud Nõukogude Liidu taidluskollektiivid, näiteks Nõukogude Liidu Balti mere laevastiku laulu-, tantsu- ja muusikaansambel, mis andis kümneid kontserte erinevates kohtades.

Sõprusliikumine üliõpilaste hulgas.

Helsingi Kõrgemas Tehnikakoolis Otaniemis tegutseb ühingu «Soome—Nõukogude Liit» kohalik osakond, mis ühingu keske organisatsiooniga võrreldes on väga noor, õigupoolest alles alustamas oma tegevust — mõõdunud, 1972. aasta

oli osakonna eksisteerimise teine aasta. Kõikidest alguseraskustest ja «lastehaigustest» hoolimata on osakond siiski suutnud laieneda nii, et selles on praegusel momendil juba 150 liiget, lisaks kollektiivsete liikmetena kohalikud poliitilised rühmitused, erialaringid jms. Siinkohal mainitagu, et kogu tehnikakooli kuulub kollektiivse liikmena ühingu «Soome—Nõukogude Liit» kesksesse organisatsiooni.

Noorsool ja eriti veel tehnikakoolilaste seas tegutseval sõprusorganisatsioonil on organisatsiooni eripärast johtudes mõistagi eriulesandeid. Loomulikult korraldab meie organisatsioon pidupäevade tähistamist ja kultuuripäevi. Need aga pole ega saagi olla noorsooorganisatsiooni ainus töövorm. Kuigi ühingu «Soome—Nõukogude Liit» Otaniemi osakonda kuulub teekarite* kõrval ka sama ringkonna töölisnoori, on neile kõigile ühine joon, et nad puutuvad palju kokku tehnikaga. Sellest siis ka eriline huvi nõukogude teaduse ja tehnika saavutuste vastu. Meie osakond ongi korraldanud näiteks kinoõhtuid, kus on näidatud filme NSV Liidu tööstustevõtetest ja samuti filme teaduslike teemadel. Osakond on korraldanud Dipolis Moskva Energeetika Instituuti ja Soome linna Espo sõpruslinna Gatšinat tutvustavaid näitusi.

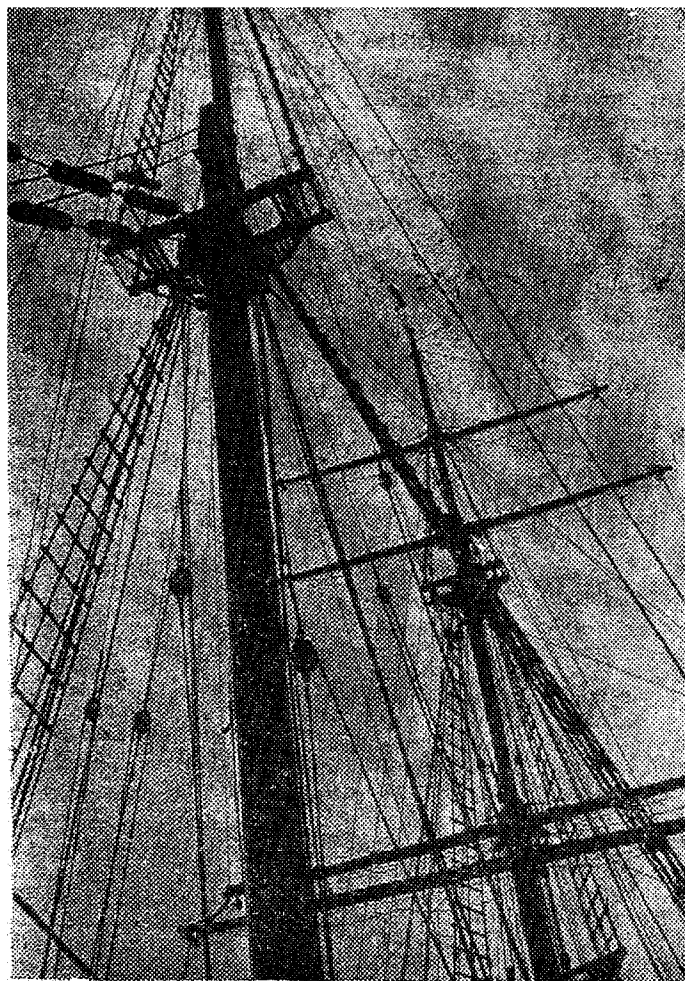
Üks meie osakonna senise tegevuse haripunkte oli ülemõõdunud suvel korraldatud turismimatki Tallinna, millest võttis osa 30 meie osakonna liiget. Reis toimus juuli lõpus. Sel ajal olime külas ka teie juures Tallinna Polütehnilises Instituudis. Reis oli kõigile sellest osalenule väga rikastav, ainuke suurena mainiksime seda, et meie rühm ei saanud suvepuhkuse tõttu kohata kuigi palju TPI üliõpilasi.

Nii teekarite kui teistegi soome noorte seisukohtades on viimase viie aasta jooksul toimunud väga jõuline areng positiivsuse poole. See ilmneb ka suhtumises Nõukogude Liitu. Endise ükskõiksuse, teadmatuse ja vihameelegi asemele on tulnud aktiivne huvi, teadasaamise tarve ja soe sõprus. Kuigi pole võidetud veel sugugi mitte kõik raskused, on sõprustegevuses osalevaid olemas head võimalused teadmiste vahendamise ülesande täitmiseks.

Selle artikli pealkirjaks olev rida Ülemaailmse Demokraatliku Noorsoo Föderatsiooni hümnist — «... Noorte sõpruslaul, nüüd kõla võimsalt sa!» on saanud tõeks ka Soomes.

REIJO RINNE

* teekari — (soome k.) kõrgema tehnikakooli üliõpilane.

«Poiss unistab valgetest purjedest ja sinisest rannakuivust...»

Unistusi on tulnud ja läinud. Aadu Hindi «Tuulise ranna» mehed unistasid oma «Kaugatomast», praegused meremehed soovivad seista üha ilusamate ja võimsamate laevade tekil. Ja kes teab, võib-olla leidub meie hulgas nii mõnigi, kes igatseb ronida just sellise masti tippu, et sealt vaadata enda ümber ja enda sisse...

URVE LOIGOMI (KO-81) foto ja tekst.

*

TPI trüki- ja kirjastusosakonna väljaandel ilmus:

A. Кудрявцева. Финансирование и кредитование капитальных вложений. Tallinn, 1973, 100 lk., 500 eks., 14 kop.

E. Suislepp. Algmõisteid prögnostikast. Tallinn, 1973, 52 lk., 500 eks., 9 kop.

X. Аруцюла, А. Рейер. Основы теории инженерного экспериментирования в горном деле. Tallinn, 1973, 148 lk., 300 eks., 26 kop.

L. Schmidt. Elektroemilised ahelad. Tallinn, 1973, 156 lk., 400 eks., 28 kop.

P. Писарев, Э. Талтс. Сборник задач по общей химии. Tallinn, 1973, 132 lk., 1500 eks., 23 kop.

Diplomiprojekteerimine. Tallinn, 1973, 68 lk., 1000 eks., 12 kop.

Füüsika kursuse kontrollküsimused I. Tallinn, 1973, 108 lk., 350 eks., 19 kop.

(Järg 4. lk.)

Jaapani SKULPTUUR

Möödunud aastal Ermitaazis ja seejärel Moskva A. S. Puški-ni nimelises kunstiuuseumis eksponeeritud iidse ja keskaegse Jaapani skulptuuri näitus võimaldas tutvuda selle vana ja keskaja seisukohalt väga tähtsa kunstiiliga.

Vaatamata jaapani monumentaalskulptuuri religioossele sisule on selles ka inimese mõtisklusi iseenest filosoofilises, religioosses-moraalses ja esteetilises plaanis. Näituse külastaja võis veenduda, et välja pandud skulptuurid erinesid üksteisest paradoksaalselt, nagu kasvannuks iga järgnev epohh välja eelmise ületamisest ja eitamisest. Seejuures polnud ükski etapp möödunud järgmisesse jälge jätmata.

Esimesed, neoliitikumist pä-

Enku. Autoportree.

rinevad kujukesed on väikesed savist jumalad, veel mitte eristatavad tootemist, täis loomulikkude jõudu ja inimlikku värikust. Inimlike ja looduslike vormide ühenduse üleloomulikkust rõhutab ornament, niisuguse töötlusega, niisuguse kohustuslikkusega, et näib olevat kunstnikule ette dikteeritud väljastpoolt, mingisuguse kõrvalise jõu poolt. Müstika tunnetamine tuleneb nimelt selle vormi seaduspärasusest maagilisest valdamisest. Intuitsioon näib olevat viinud meistreid imeliste traditsioonide loomiseni.

Hiljem asendus tootemite kummardamine usuga hauatagusesse ellu. Hauakurganidele ja nende ümber tekivad inimete, koduloomade, ehitiste kujutised — kõik, mis pidi kindlustama lahkunud hingele rahu, mugavuse ja ohutuse.

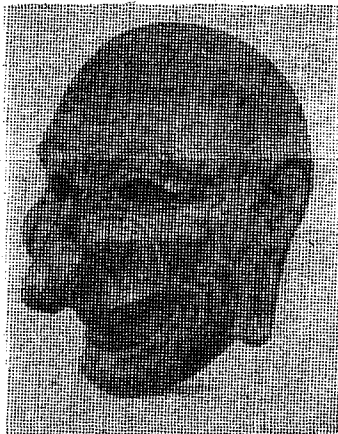
Vaimne ja kunstinälg, iseloomulik kahe aastasaja — VI—VII sajandi vahetusel, rahuldati Jaapanis kultuuriga, mis

Koer. Lakitud puu.

oli osalt seotud Koreaga, hiljem Hiinaga. Budism, saanud selleks ajaks mitme jumalaga hierarhiliseks süsteemiks, võeti vastu kõikide Kaug-Ida feodaliseerivate maade poolt. Budism tõi kaasa väljakujunenud ikonograafia ja kunstikaanonid. Jaapanisse jõudis budism hiinakorea kunsti stiili tunnustega.

Jaapani varajase skulptuuri heaks näiteks on jumalanna Cannoni kuju Horjudzi kloostri (VII sajandi esimene pool). See on sisemiselt tagasi hoitud, pingeliselt saladuslik uue religiooni jumalanna kuju. Nii algas uus epohh Jaapani skulptuuris. Keskaegsete kujude traditsioonilisi nägusid valgustasid inimhinge otsingud, igatsus mõtete, kannatuste, lootuste, usu järele. Kõiki neid tundeid võib välja lugeda pronksist Buddha näol (pärit Kofukudzi kloostri, VII saj.). Buddha peaaegu meetri kõrgune pea moodustab skulptuuri tšentri. Vaatamata halvale säilimisele on näha, et Buddha näos pole kõrvalekaldumsi kehtinud kaanonitest — ei kulmude ja silmade joones, ei naeratuse arhailises tinglikkuses; kuid ometi avaldub nende elementide imepärasest oskuslikus ühendamisest nii jumalik kui inimlik, nii rahuldatus kui kannatus, helgus ja mure, hingelikus ja kehalikus. Aastad 745—794 ja 794—1185

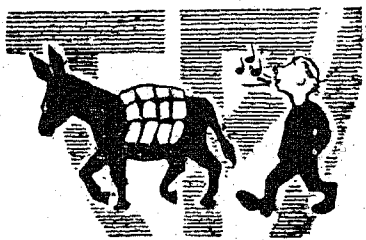
Mask. Lakitud puu.

märgivad monumentaalskulptuuri õitsengut. Skulptuuriklassika ilmub võidukalt. Jumalanna imekaunis peas (VIII saj. lõpp) ei ole rahutust ega kaastunnet inimeste vastu. Ümarad põsed, pehme lõug, pidulik kõrge soeng — see pole jumala, vaid jumalikkuse võrdkuju.

Kamakura perioodil (1185—1333) astub uuesti esile ideaalide ja väärtuste ümberhindamine. Uue, järjest tugevneva joonena üratab tähelepanu pöördumine inimindiviidi poole. Inimese sise maailm püüab vabaneda kummardumisest religioossete kaanonite ees.

Jaapani kunstis ilmnevad järskud pöörded. Üksteist eitavate esteetiliste süsteemide üheaegne koosseisestamine ja keskaegsete dogmade tugev mõju tekitasid jaapani kunstnikus kõikide tõdede targa vastuvõtmise ja tagasihoidliku loobumise ühe tõe võidukäigust. Kõiki kunsti- liike, eriti skulptuuri, läbib pooltoonide, vihjete esteetika, tänu igavene kättesaamatus.

Koera puuskulptuur (13 saj.) viib vaataja mõttele realismist keskaegses jaapani kunstis. Realism avaldub siin mitte ainult kuju vormis ja koera elavas poosis, vaid ka emotsioonides, mis on kunstniku poolt edasi antud. Inimene võib enese jaoks konstrueerida koera «hinge», mille järel koer osutub inimlikult elavaks.

Kevade saabudes poeb igaihe hinge salapärase rahutus, mis ei lase toas püsida ega süvenenult vaimutööga tegelda. Ja kui lumevee lombid kuivanud ning pungad puus pakatamas või koguni end hiirekõrvu upitanud, ei saa kuidagi kevade kutsele vastamata jätta. Välja, looduse rüppe!

Karpaatias edeneb kevad Eestimaaga võrreldes hulkmaad jõudsamalt, nii et kui TPI süstamatkajate grupp Tšeremõši jõe kallastele saabus, valendasid madalamad mäenõlvad kirsipuude õitelumes. Kõgu kukkus kaseladvas, samas kõrval, moorte kuuskede varjus, levitasid uimastavat lõhna suurte kellukakujuliste lillade õitega krookused. Kaugemal valendas Karpaatia lumine peaaehelik.

Rutakalt vuliseb mägedevahelises käänilises orus Tšeremõši jõgi, et lumesulamise ja vihmasadade veed kiiresti Pruti jõe kaudu merre toimetada. Laiuse ning keskmise veehulga poolest annaks Tšeremõši jõgi ehk võrrelda kevadise Pirita jõega, kuid voolukiiruse, languse ning karestike ja põikmadalike poolest on ta hoopis kõrgemast klassist. Küllap sellepärast võibki maipühade aegu Tšeremõši jõel kohtuda peaaegu kõigi meie liiduvabariikide ja suuremate linnade vee- matkajatega, kes on tulnud sinna sõiduuskust lihvima ning matkamõnusi nautima. Tänavu liitus selle kirju perega 30 Eesti NSV matkajat, sealhulgas ka TPI 10-liikmeline grupp, mida juhtis allakirjutanu.

Jaapani skulptuuri ajaloos on omapärasteks ilminguteks 17. sajandil elanud Enku skulptuurid — vestetud kõige lihtsamate tööriistadega kõige kättesaadavamatest vahenditest — puutükkidest jne. Rändav munk Enku on pannud oma nime kõlama kui jaapani ekspresionismi eelkäija. Järgides rahvaliku skulptuuri traditsiooni ja uut budistlikku kunsti, loobus Enku liikumatutest ametlikest kaanonitest.

Skulptuuri areng ja teke on kogu jaapani kunsti arengu orgaaniline osa. Just skulptuuris võib näha alust, millest hiljem kasvas välja ka kaasaegne jaapani kunst.

(Lühendatult ajakirjast «Tvorštvo».)

SÜSTASELLID KARPAATIA JÕGEDEL

Tšeremõši jõgi algab üsna Rumeenia piiri lähedalt ja voolab ligi 200 km ulatuses põhja ja itta, langedes sealjuures umbes 700 m merepinna lähemale. Eriti karestikuline tundub jõe algusosa ning need lõigud, kus vesi aastatuhandete vältel on pidanud endale läbi kaljude ja määhelike teed rajama. Vahutades tormab vesi kahel pool kõrguvate kaljude vahel kanjonis, saavutades kohati kiiruse 20 km/h ja enam. Mõistagi nõuab selliste jõelõikude läbimine matkajatelt head ettevalmistust ning tublit varustust. Päästevestid seljas ning kiivrid peas — nii mõõdetakse tujuka jõega rammu.

Sõiduvahenditeks kasutatakse peale kokkupandavate matkasüstade veel täispuhutavaid paate, autoõhukummidel või palkidest parvi, õhkballonidel katamaraane... Peaasi, et sõiduriist sõitjaid kannaks ja iga kivi või lainega kummuli ei paiskuks. Ent põnevamates kohtades ulatus seisulaine kõrgus jõel 1,5—2 meetrini. Ega muidu ühel meie süstakaptenil jäänud karestiku läbimisel pootsmanile hüütav käsk poole sõna pealt kurku kinni — laine uhas ees- sõitja üle ning viskas kaptenil suu vett täis.

Väga omapäraselt pilti pakkus matkajatele kohalik elanikkond, kellest põhiosa moodustavad hutsuulid. Ilu ja kunst on sealmail kõrges hinnas. Jõe äärde saabusime just kevadpühade aegu. Enamus külarahvast, eriti vanemad inimesed, olid sel puhul kirevatesse rahvarõivastesse riietatult kokku tulnud, et üldsete kommete kohaselt keva-

de saabumist tähistada. Lastel jagati peentes muustites värvitud kanamune. Mõned neist sattusid ka meie matkajate suveniiride hulka ning jõudvad nüüd meenutama küllalislahkeid Karpaatia elanikke. Muuseas teevad kohal kud meistrimehed toremaid vilesid puust... ja matkaraskuste hukka saanud süstade karkassitorudest. Materjali pidavat jätkuma!

Tagasi maikuisse Eestimaa suunas sõites tegi meie meele veidi nukraks see, et puude lehed raudtee ääres muutuvad aina kesisemaks, kuni Jõgeva kandis vilksatas vaguniaknast mööda lausa raagus kaski. Ent matk oli ikkagi tore! Pealegi saame sel kombel veel teist korda kevade saabumist näha. Ka päikesest põlenud näonahk jõuab paraneda, et siis Maarjamaa kevadelt uut jumet saada. Aga mõttes mõlguvad juba suvised matkaplaanid — Siberi jõed, Kaukaasia mäed ja teised kauged paigad ootavad. Kas tulete kaasa?

TPI matkajate käesoleva aasta kokkutulek toimub Neerutis 26.—27. mail. Laagri avamine 26. mai õhtul, millele järgneb lõkkeõhtu. Pühapäeval on kavas võistlused orienteerumises, matkatehnikas, rahvastepallis jne. Kokkutulekule ootame nii meie aktiivseid matkajaid kui ka neid, kellel küll rännulust veres, kuid kes siiani TPI matkaklubi tegevusest pole osa võtnud.

Kohtumiseni Neerutis!

ALEKSANDER KILK
TPI matkaklubi esimees

IGAÜHEL OMA OSKUSED

BOB KUROSAWA

Semester algas täielikus sègaduses. Kursusepäevikud olid kuhugi kadunud, üliõpilased hulkusid sihitult mööda loengusaali. Aeg-ajalt katkestas minu loengut ahhetamine ja väljapääsu poole trügis järjekordne punastav tudeng, kes alles nüüd on taibanud, et siin loetakse diferentsiaalvõrrandite kursust, mitte aga sissejuhatus filosoofiasse!

Ma rääkisin, milliseid õpikuid vaja läheb, missuguseid iseseisvaid töid tuleb teha. Lõpuks laususin tavakohase fraasi: «Kellel on küsimusi?» Kui küsimusi poleks olnud, oleksin jõudnud kell 11:20 väljuvale bussile: siis oleksin jõudnud veel golfi mängida.

Ent tõusis üks tudeng, mõlemad käed taskus.

— Professor, aga milleks meil seda kursust üldse vaja on?

Auditoorium hakkas rahult sumisema ja jalgadega sahistama.

— Kes te olete, noormees? — uurisin.

— Barown, sir, Frank Barown.

— Niisiis, mister Barown, ülikooliprogrammi kohaselt peavad kõik matemaatikale spetsialiseeruvad üliõpilased läbi võtma minimaalse...

— Seda ma tean! — katkestas ta mind, kuid lisas kiiruga: — Sir...

Ma naeratasin ja noogutasin.

— Ma tahaksin teada, — jätkas ta, — kas abstraktsete mõistete õppimisest on ka mingit praktilist kasu. Mul on vaia hoopis

midagi muud: juhendit, kuidas saada ühiskonna kasulikuks liikmeks.

Ma tegin enda jaoks järelduse, et tudeng on ära jooksnud filosoofiakateedrist, kuid tema madal rinnahääle ja enesekindlus olid juba auditooriumi valutanud. Üliõpilased ootasid minu vastust. Kohatasin.

— Mister Barown, — algasin — mida te tahate ülikoolist saada?

— Veel ei tea, sir. Arvasin, et kaks aastat kolledžis aitavad mul elukutset valida, kuid ei aidanud. Saate aru, ma ei pea endale elatist teenima.

Ta ütles seda sellise tooniga, nagu öeldakse: «Mul hakkas hammas valutama».

— Millest te siis elate, mister Barown?

— Vaadake, sir, mul on juba kord selline...anne.

— Ah nii, — ütlesin ma õelalt, — arvatavasti samasugune nagu Midaselt?

Samas pidin oma õelust kahtsena. Barowni nägu läks punaseks. Tema oli mulle pih- tinud oma suurima saladise, mina aga olin ta üle irvitanud.

— Märksa parem, professor! — hüüatas ta. — Vaadake!

Ta tegi minu poole käelligutuse. Lektorikateeder tõusis vaikselt õhku ja jäi mu pea kohale hõljuma. Keegi karjatas.

Pöördusin ümber ja nägin, kuidas Barown tegi käemärgi nägusale tütarlapsele. Samal hetkel püüdis too oma alasti- lükut kaustikuga varjata.

(Järg 4 lk.)

sport

Spordiklubi TEENETE- MÄRGIGA autasustatud

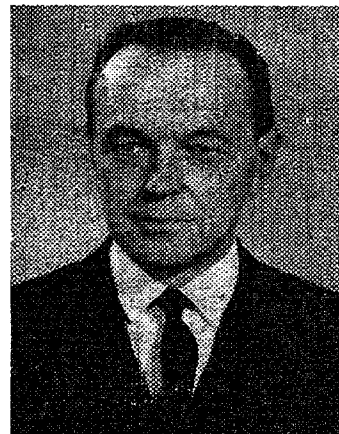
Seoses TPI Spordiklubi 25. aastapäevaga autasustati Spordiklubi teenetemärgiga viit klubi aktivisti.

Dots. HARRI EESMAA — TPI haldusprorektor, TPI Spordiklubi asutamise initsiaator, Spordiklubi juhatuses esimene esimees aastatel 1948—1951.

Dots. JAROSLAV DUDKIN — kehalise kasvatuses kateedri juhataja, TPI korvpallimeeskonna treener alates 1950. aastast, TPI Spordiklubi juhatuses liige mitmel korral.

Dots. ALFRED REIER — TPI Spordiklubi revisjoni-komisjoni esimees alates 1949. aastast, TPI tennise-sektsiooni üks asutajaid.

Aprill oli TPI sulgpalluritele pingerikas võistluskuu. 12. aprillil alustasid 46 tudengit TPI XXIV spartakiaadi meistrite selgitamist. Naistest võitis konkurentsilt Tiina Raamat (TP-21), jättes teiseks Ivi Mureli (EV-101) ja kolmandaks Maarika Saariku (KO-61). Meeste osas kujunes paremusjärjestus pärast pinevat heitlust niisuguseks:

1. Ants Kikas (TP-41);
2. Avo Raig (EV-61);
3. Jüri Sakkeus (TP-41).

Paremad teaduskonnad naiste arvestuses: 1. Keemia. 2. Majandus. 3. Ehitus.

SULG- PALLURID LÕPETAVAD HOOAJA

Meeste osas: 1. Majandus. 2. Ehitus. 3. Keemia. Üidarvestuses: 1. Majandus. 2. Keemia. 3. Ehitus.

Nädal hiljem tehti algust TPI SK 1973. aasta meistrivõistlustega. Nii mehi kui naisi lubati finaalturniirile võistlema 16. Kuna tegemist oli ainult järgusportlastega, algasid kohe tulised heitlused 8 tugevama hulka pääsemiseks. Naistest esines kindlalt Skaidrite Nurges — TPI autoteede kateedri insener, vabariigi üks staažikamaid sulgpallureid. Finaalis oli ta parem Merike Vaimeli (TPI SK) — 2:0 (11:3; 11:4). Kolmandaks tuli Kersti Dobkevits (TPI SK).

Meesüksikmängus esines suurepäraselt sulgpallisektsiooni esimees Avo Raig, kelle teed finaali tähistavad võidud Erik Tergi (TP-61) — 2:0 (15:2; 15:3) ja Ants Kikase üle 2:1 (13:15; 17:15 ja 18:17), ning vabariigi koondvõistkonna kandidaadi Roland Sumre (TPI SK) üle — 2:1 (12:15; 15:11 ja 18:14). Finaalis tuli Avo Raigil kohtuda vabariigi 1972. aasta seitsmenda rekети ja Eesti NSV koondvõistkonna paljukordse liikme Toomas Randmäga (TPI 1970. a. lõpetanu). Finaal pakkus nauditavat heitlust, milles mõlemad mängijad demonstreerisid nii tehniliselt kui ka taktikalise kõrgeklassilist sulgpalli. Võitis T. Randmäe.

Naispaarismängu finaalis võitsid Nurges — Metsalu Kaire ja Merike Vaimeli 2:0. III koht kuulus Dobkevits — Saarikule. Segapaarismängus, mille finaali kujunes punkt-punkti heitluseks, võidutsesid Metsalu — Raig Nurges — Sumre üle 2:1. III koha saavutasid siin Tiina Raamat — Peeter Espak.

Meespaarismängu finaalis alistasid Sumre — Randmäe Raig — Kikase kindlalt 2:0.

Kolmanda koha mängus võitsid Espak — Levett TPI õppejõudude paari Maano Koppeli ja Harry Ermi. Harry Erm on olnud sulgpalli sektsiooni treener selle loomisest (1963. aastal) peale ja lõnud aktiivselt kaasa kõigil sektsiooniseistel võistlustel.

Õppejõudude heast mängutasetest annab tunnistust fakt, et k. a. 10. märtsil alistasid nad tasavägisel kohtumisel üllatuslikult tudengite võistkonna 6:5.

TPI SK paremikul seisab ees osavõtt Eesti NSV karikavõistlustest.

ANTS KIKAS
TP-41

TPI SPORDIKLUBI AJALOOST

HARRI EESMAA
TPI Spordiklubi
esimene esimees
OLEV SAAR
TPI Spordiklubi
esimene juhataja

(Algus «TP»-s nr. 15.)

Spordiklubi juhatus ja kehalise kasvatuses ning spordi kateedri õppejõud esotsas kateedri juhataja T. Sulega kavandasid kergejõustiku, ujumise, korvpalli, võrkpalli, vehklemise ja purjespordi sektsiooni treeningud selliselt, et TPI esindusel oli võimalik osa võtta ka üliõpilaste üleliidulistest ja spordiorganisatsioonide vahelistest vabariiklikest võistlustest. Alguse said TPI suvised spordilaagrid. Võrkpalluritele korraldati laager Jänedal ja vehkletele Aegviidus.

Instituudi kergejõustiku ja ujumise esindus võttis osa I üleliidulisest üliõpilaste spartakiaadist Odessas. TPI esinduse koosseisus olid kergejõustiklastest B. Junk, J. Sandbank, A. Kõverjal, M. Vallikivi, H. Tili, ujujatest A. Norak, J. Väljataga ja teised.

Arenes tegevus ka talispordi-aladel, poksis, maadluses, vehklemises, võimlemises. Nende alade esimeseks tõsiseks jõuprooviks kujunes 1950. a. talv-spartakiaad 1093 osavõtjaga.

1949. a. sügisel moodustatud teaduskondade kehakultuuri-kollektiivide nõukogude ja erialasektsioonide büroode organisatsioonilise töö tulemusena kasvas järjekindlalt spordiklubi liikmete arv. Kujunesid välja võistlussidemed teiste kõrgemate koolidega — TRÜ-ga, Leningradi Polütehnilise Instituudiga.

Meie üliõpilaste võistlus- ja võidutahet vormisid ühest küljest sel ajal tuntud üliõpilassportlased ja organisatorid H. Rausberg, E. Küllik, H. Arro, I. Bork, J. Väljataga, G. Hololei, O. Tapupere, E. Usus, I. Lindpere ning veel paljud, kelle nimed jäävad TPI spordiliikumise ajalukku. Sporditöö ja võistkondade ettevalmistamine olid rajatud treenerite-õppejõudude suurtele kogemustele. TPI kehalise kasvatuses ja spordi kateedri koosseisulised õppejõud — treenerid H. Erm, J. Dudkin, V. Bazanov, R. Toomsalu, A. Rõbakov, A. Klamm, S. Köster ja mitmed mittekooesulised treenerid on palju hoolt kandnud üliõpilaste spordimeisterlikkuse eest.

Spordiväljak Kopli peahoone juures, Kopli rahvamaja võimla ja peahoone suure auditoriumi ümberehitamisest saadud võimla oli sõjajärgsete aastate TPI spordibaas. Sellele lisaks hiljem juurde ehitatu Klooga spordilaagris ja Mustamäel on põhiliselt üliõpilaste ja õppejõudude kätetöö.

TPI Spordiklubi asutamisest möödunud 25 aasta jooksul on klubi liikmeskond pidevalt kasvanud, on parandatud rekordeid, sõlmitud sõprussidemeid nii kodu- kui ka välismaa sportlastega. Meistersportlasi ja järgusportlasi on juurde tulnud. Spordiliikumise organiseerimine on heale järjele tõusnud. Tegelikuseks on saamas oma-aegne soov, et sport oleks üliõpilaste ellu nn. sisse kasvanud.

IGAÜHEL OMA OSKUSED

(Algus 3. lk.)

— Mister Barown! — tõstsin ma häält. — Aitab!
— Veel mitte, professor!

Ta hakkas kätega vehkima ja surus nad rusikasse, nagu püüaks liblikat. Kui ta rusikad avas, tuli sealt välja parv nahkhiiri, kes mööda saali laiali lendasid. Tütarlapsed kadusid kiljudes toolide alla.

Barowni oli vaja peatada. Kogusin kopsud õhku täis ja müristasin: — Jätta!

Ootamatult jäi saal vaht. Vaikuses oli kuulda vaid tiibade sahinat ja alasti tüdruku nuukseid. Kõigi, isegi Barowni silmad olid suunatud minule. Mis siis ikka, püüdsin mitte häbisse jääda.

Kergitasin kulmu ja kateeder laskus alla. Käeviibe tagastas neiu le rõivad.

Panin käed kokku ja kesken-dusin. Avasin rusikad ning lasin kotkad välja. Kotkad puhastasid õhu nahkhiirtest ja kadusid.

Auditooriumist oli saanud üksainus pärani avatud suu. Oli vaja pinget maandada.
— Kas kellelgi on veel küsimusi?

Üliõpilased vangutasid vaikselt pead. Ainult Barown ei liigutanud end.

— Väga kena. Järgmiseks kor-raks lugege õpikus läbi leheküljed kolm kuni seitseteist, viimane kaasa arvatud. Lahendage kõik ülesanded leheküljel seitseteist. Võite minna.

Auditoorium tühjenes aeglaselt. Barown, kes oli viimane lahkuja, peatus ukse juures ja vaatas üle öla tagasi. Hetkeks me pilgud ristusid. Seejärel, nagu mingi sünge otsuse vastu võtnud, ta noogutas. Ta hambad välgatasid hetkelises naeratuses ja ta väljus, ümisesed lau-lukest.

Korjasin konspektid kokku ja vaatasin kella. 11.30.

Võib-olla jõuan järgmisele bussile — kell 13.15?

Tõlkinud
REIN KRUIUS.

HEA IDEE

8-aastane Michael Berliinist saatis X ülemaailmse noorsoofestivali ettevalmistamiskomisjonile kirja, milles ta ütleb, et võtab hea meelega enda juurde elama kaks festivali külalist.

Michael kirjutab:

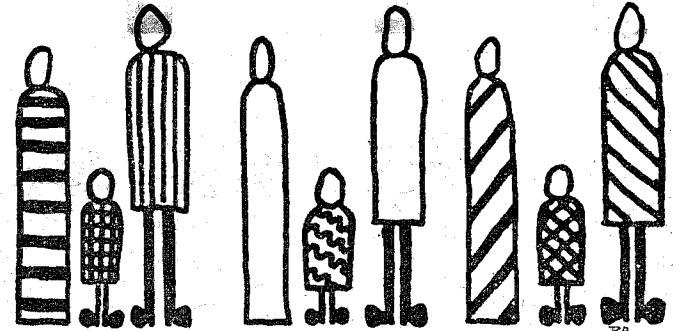
«Kallis festivalikomitee! Me teeme kodu minu toa tüh-jaks ja mina kolin üle pöönin-gule. Palun saatke minu juurde

kaks festivalist osavõtjat: üks Tšiilist ja teine Uus-Meremaalt. Aga kindlasti just nendest kahest maast. Ma olen kuulnud, et kui Tšiilis ärgatakse, siis Uus-Meremaal just heidetakse magama. Ma arvan, et see klapib, sest mul on ainult üks voodi».

(X ülemaailmse noorsoofestivali ettevalmistuskomitee väljaandest «Festival»)

Riia Polütehnilise Instituudi ajaleht «Inženieris» kirjutab: «Instituudi ametühinguko-mitee korraldas ühiselamunõu-kogude aktivistidele bussiek-skursiooni Tallinna. Tutvuti Tal-linna vanalinna vaatamisvää-r-

sustega. Ekskursioon algas Rae-koja platsilt, kus giid huvita-valt vestles linna ajaloo-st. Saadi pilt ka kaasaegsest Tallin-nast. Suurt elamust pakkus viibimine Lauulväljakul».

ERAND KINNITAB REEGLIT

Joonistas TOOMAS KIVI

TPI trüki- ja kirjastusosa-konna väljaandel ilmus:

Teatmik elektrotehnikateaduskonda astujaile. Tallinn, 1973, 44 lk., 550 eks., 8 kop.

Teatmik energeetikateaduskonda astujaile. Tallinn, 1973, 52 lk., 500 eks., 8 kop.

Teatmik majandusteaduskonda astujaile. Tallinn, 1973, 80 lk., 550 eks., 13 kop.

Teatmik mehaanikateaduskonda astujaile. Tallinn, 1973, 32 lk., 600 eks., 5 kop.

Teatmik ehitusteaduskonda astujaile. Tallinn, 1973, 44 lk., 550 eks., 7 kop.

Teatmik keemiateaduskonda astujaile. Tallinn, 1973, 40 lk., 500 eks., 7 kop.

Neljapäeval 24. mail kell 20.00 toimub Vineeri- ja Mööblikominaadi klubis SEMESTRI LÕPUBALL kontsertosas esineb uus ja omanäoline grupp «MEIE».

Pääsmeid saab A-IV-105.

Reedel, 18. mail viimast korda sel semestril PUHKEÕHTU TUDENGITELE Tammsaare teel. Algus kell 8 õhtul.

Reedel, 18. mail viimast korda sel semestril PUHKEÕHTU TUDENGITELE Tammsaare teel. Algus kell 8 õhtul.

Reedel, 18. mail viimast korda sel semestril PUHKEÕHTU TUDENGITELE Tammsaare teel. Algus kell 8 õhtul.

* Ühte Münchени panga osakonda tungisid kaks narrikostüümideesse riietatud meest. Et välimus oleks veelgi ehtsam, kandsid nad ka nõi ees narri-maski. Kogu see lugu ei olnud mõeldud ainult narritembuks — mehed pistisid pangakassast taskutesse umbes 20.000 Iäänē-Saksamaa marka.

* Poola linna Cieszyni elanik Franciszek Lõrekaus on kogunud ajaloolistest ja tänapäeva riikidest kokku üle 4200 mündi. See kogu on üks täiuslikumaid maailmas.

Vastutava toimetaja aset.
M. RANDVEER

«Таллинский политехник». Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института.

Trükikoda «Ühiselu»

Pikk tn. 40/42.

Hind 2 kop.

MB-05728

Tellimise nr. 1062.